

Senyor Taverner; Jo he dit que actualment aquestes dades estan exposades en un saló del local actual i si de moment aquestes dades les portessim aquí privaríem a tota la gent de la població d'informar-se'n, com he dit primer. Demà s'anirà a la constitució de l'Entitat. Quan la Societat estigui constituïda i quan l'Ajuntament les hagi estudiades, llavors serà l'hora de dir si és o no soci.

Senyor Montañà: El senyor Taverner la primera vegada no ha dit això.

Senyor Pagès: Sí senyor; vostè no ho deu haver entès.

El senyor Montañà es dona per satisfet.

Senyor Pagès: He de donar les gràcies a l'Ajuntament per la ratificació de confiança que ens ha fet com a delegats seus en la Cooperativa, apart de la malavolença d'algú.

Senyor Montañà: Jo no crec que hi hagi malavolença per a ningú. Jo sóc amic de les coses clares, però amb aquestes qüestions de malavolença sí que no hi passo.

Senyor Pagès: Vostè ens havia censurat molt.

Senyor Montañà: Jo censuro actuacions i no homes. Vostè té una apreciació i jo en tinc una altra. Jo encara gosaria demanar l'acta d'aquella sessió i demostrar que la comissió s'ha extralimitat.

El senyor Pagès li contesta que això ho havia de dir a la sessió passada.

El senyor Montañà replica que no ho va fer perquè es va pensar que no tenia l'acta, puix que no es porta el llibre d'actes a la sessió, sinó una còpia, i no volgué posar dificultats.

El senyor Montañà afegeix: Insisteixo una vegada per a sempre: malevolences per a ningú. Sóc amic de les coses clares, i crec que tinc el perfecte dret de tenir un criteri diferent al del senyor Pagès. Jo li respecto molt el seu criteri, Això no implica malevolences de cap mena. Jo crec que l'aclaració hi cap.

Sessió del dia 19 d'octubre

Comença la sessió a les set de la tarda, sota la presidència del senyor Camillo i amb l'assistència dels regidors senyors Taverner, Gual, Ventura, Tió, Montañà, Busquets, Aymerich, Valls, Colomer, Cladellas, Pineda, Tardà, Pagès i Estrada. S'aprova l'acta de la sessió anterior després d'unes aclaracions del senyor Pagès.

Es llegeix una comunicació de l'Orfeó Granollerí, demanant que es nomeni una representació oficial per a acompanyar-lo a l'Aplec d'Orfeons. La Presidència pregunta si hi ha cap regidor que voluntàriament accepti aquesta representació. Davant de la negativa, el senyor Pagès proposa que si hi ha cap regidor que sigui soci de l'Orfeó, sigui aquest que el representi en aquesta festa.

Es llegeix un comunicat que fa referència als metges municipals, quedant sobre la taula per al seu estudi.

Es llegeix un comunicat de la Casa de València invitant l'Ajuntament a les festes que es celebraran en homenatge a l'insigne escriptor Blasco Ibáñez. S'acorda enviar-hi l'adhesió.

S'acorda que torni a la comissió d'Hisenda la petició d'una beca que havia estat denegada.

Es llegeix, pel senyor Secretari, una llista

de rebuts de contribució i una altra de cèdules com a partides fallides dels anys anteriors. Intervenen en aquesta discussió els consellers senyors Estrada, Montañà, Tardà i Pagès, quedant l'assumpte per a discutir-se en altra sessió.

Es llegeix un dictamen de la comissió de Foment sobre l'aliniació d'unes cases de la Plaça de l'O'i. El senyor Montañà demana que es llegeixin tots els documents, per ordre correlatiu de dates, que fan referència a aquest assumpte i que es tingui en compte la documentació que ell presenti. Després de llegits aquests documents, intervenen en la discussió els senyors Tardà, Aymerich, Busquets, Pagès, i Montañà, lamentant-se aquest últim de que vingués el dictamen de l'arquitecte després del de la comissió de Foment. La Presidència ordena que es passi a votació i diferents consellers pregunten a la Presidència que és el que s'ha de votar, si el dictamen de la comissió o el projecte de l'arquitecte, i després d'un gros aldarull, es posa a votació el projecte de l'arquitecte.

Abans de passar a votació, el conseller senyor Pagès, manifesta l'abstenció del seu vot, considerant que l'assumpte es presta ésser partidista d'un cantó o d'un altre i creient-los ambdós amb prou raó, ell s'absté de votar. D'acord amb les manifestacions del senyor Pagès, els consellers senyors Taberner i Valls també es retiren.

Posat a votació aquest dictamen, és aprovat per 8 vots contra 4.

Acabada la votació, es promou una forta discussió entre els consellers, sobressortint un diàleg entre el senyor Busquets i Montañà, en el que aquest darrer increpa el senyor Busquets considerant la seva intervenció en aquest assumpte injusta i extremadament partidista, ja que d'una manera clara les seves manifestacions han estat favorables als seus clients. El senyor Busquets tracta de justificar-se d'aïtal acusacions, estranyant-se que el senyor Montañà quan el seu germà va fer obres a la casa que habita, les fes fora de línia i no hagués fet constar la seva denúncia. Ultimament, el senyor Busquets fa constar que el senyor Montañà va dirigir-se a varis companys de Consistori assabentant-los que la proposta del senyor Puchades no es podia aprovar perquè dit senyor no pertany al seu grup polític. Es promou un nou escàndol i en mig d'un gran aldarull se sent la veu del senyor Montañà que diu: «Es veu que aquí només pot parlar el nebot de l'Alcalde».

La Presidència dona per prou discutit l'assumpte. El senyor Montañà insisteix a parlar i davant la negativa de l'Alcalde, diu que és per a tractar d'un nou assumpte. Amb aquesta condició li concedeix la paraula i comença dient que ell no tenia dret a presidir la sessió, tota vegada que està inclòs a la llista de morosos de l'Ajuntament aprovada en Corporació amb el vot de l'Alcalde. Fa constar també que diferents vegades havia demanat a la Presidència una certificació d'aquesta llista de morosos, havent-li estat sempre denegada, i per tant, un ciutadà morós, ni automàticament pot ésser alcalde de cap consistori.

Es promou gran escàndol que no ens deixa sentir un prec que fa el senyor Pagès, i s'acaba la sessió.

Anuncieu a TERRA VALLESANA

Esportives

FUTBOL

Campionat de Catalunya

Girona, 0 - Granollers, 2

El resultat d'aquest encontre fou la sorpresa de la diada, puix encara que no hi ha res impossible en futbol, tothom sap que el terreny de joc de Vista Alegre és de pronòstic reservat, oimés si l'equip visitant és un Granollers, puix que la rivalitat existeix des de que tots dos clubs juguen a futbol.

El resultat obtingut fa poc en el terreny de Ribes, de quatre gols a un i el de la primera volta del present campionat, igual que aquell, va fer que un nombrós contingent de granollerins es traslladesin a Girona amb un optimisme i entusiasme grans.

Quan Comorera dona ordre d'arreglar els equips, el camp de joc gironí és ple de gom a gom d'un públic esportiu que aplaudeix carinyosament ambdós onzes, que ofereixen aquesta composició:

Granollers: Gallofré, Santfeliu, Lladó, Argemí, Sala, Torras, Lluch, Garí, Sastre, Carmona i Guix.

Girona: Gauchia, Farró, Torredellot, Flavià, Abat, Tries, Ferrer, Xifreu, Clara, Pascual i Pagès.

A la primera part el Girona ha jugat bé, però la línia davantera ha fallat d'una manera lamentable en els moments decisius de finalitzar les jugades.

El domini ha estat molt intens, puix la pilota no s'ha mogut de la porta granollerina.

Una arrencada de Lluch i Sastre fa que es marqui el primer gol de la tarda, que és acollit amb l'entusiasme corresponent pels jugadors i públic vallesans.

Els gironins han continuat dominant i perdent ocasions de marcar i arriben a la mitja part amb el resultat d'un a zero a favor dels nostres equipiers.

A la segona part el Girona no ha estat el mateix, ha jugat molt, però el Granollers s'ha imposat i ha dominat amb més intensitat que el seu adversari. Un centre de Lluch és aprofitat per Carmona i és el segon gol. Els granollerins encara s'animen més i demostren que si no fos perquè la davantera ha quedat sols amb tres jugadors, puix que Carmona i Sastre han estat trompejats, el resultat encara l'haurien millorat.

La segona part fou arbitrada per Mariner; i, tant un àrbitre com l'altre estigueren encertadíssims.

Torras s'ens ha revelat com un jugadoràs i la seva actuació ha estat molt celebrada. Sala ens ha fet un segon temps magnífic. Lluch, Garí i Sastre han actuat amb encert i Gallofré, fantàstic.

El públic correctíssim amb jugadors i acompanyants forasters.